

HIJ SLIKTE EN BRACHT ZIJN VINGERS DICHTERBIJ ZIJN GEZICHT. HET WAS MOEILIJK TE ZEGGEN WAT HET PRECIES WAS IN HET ZWAKKE LICHT VAN ZIJN ZAKLAMP, MAAR DIEP VAN BINNEN WIST HIJ HET AL. HET VOELDE STROPERIG, PLAKKERIG. BLOED.

DE SCHUUR WAS VERDER LEEG. GEEN SHADOW, GEEN TEKEN VAN WAT ER WAS GEBEURD. ALLEEN EEN MISSELIJKMAKEND GEVOEL IN ZIJN MAAG, ALSOF IETS NIET KLOPTE. HIJ STOND LANGZAAM OP EN STAPTE NAAR BUITEN, DE KILTE VAN DE AVOND SLOEG DIRECT IN ZIJN GEZICHT.

ZIJN OGEN GLEDEN OVER DE OPEN VLAKE RONDOM DE BOERDERIJ.

DE VOLLE MAAN WIERP EEN ZILVERACHTIGE GLOED OVER DE VELDEN, MAAR DE RAND VAN HET BOS BLEEF EEN ONDOORDRINGBARE MUUR VAN DUISTERNIS. DE BOMEN BEWOGEN ZACHTJES IN DE WIND, EN ERGENS DIEP IN HET WOUD KLONK EEN VERRE ROEP VAN EEN UIL.

SHADOW ZOU NOOIT ZOMAAR VERDWIJNEN.

SAM SLIKTE EN PROBEERDE LOGISCH NA TE DENKEN. MISSCHIEN WAS DE HOND ACHTER EEN KONIJN AANGEGAAN EN HAD HIJ ZICH IN HET BOS VERSTOPT. MAAR WAAROM ZOU ER BLOED IN DE SCHUUR ZIJN? EN WAAROM VOELDE HET OF IEMAND HEM BEKEEK?,